

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TJ

Sagsøgt: Inspectoratul General pentru Imigrări

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »specielt synskorrigerende hjælpemiddel« i artikel 9 i Rådets direktiv 90/270/EØF ⁽¹⁾ af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler fortolkes således, at det ikke kan omfatte briller?
- 2) Skal der ved udtrykket »specielt synskorrigerende hjælpemiddel« i artikel 9 i Rådets direktiv 90/270/EØF alene forstås et hjælpemiddel, der udelukkende anvendes på arbejdspladsen eller til udførelse af arbejdsopgaver?
- 3) Vedrører den forpligtelse til at udlevere et specielt synskorrigerende hjælpemiddel, som er fastsat i artikel 9 i Rådets direktiv 90/270/EØF, udelukkende arbejdsgiverens anskaffelse af hjælpemidlet, eller kan den gøres til genstand for en udvidende fortolkning, således at den også omfatter det tilfælde, hvor arbejdsgiveren afholder de nødvendige udgifter, som arbejdstageren har haft i forbindelse med anskaffelsen af hjælpemidlet?
- 4) Er det foreneligt med artikel 9 i Rådets direktiv 90/270/EØF, at arbejdsgiveren dækker disse udgifter ved en generel forhøjelse af lønnen, der permanent svarer til en »forhøjelse på grund af meget vanskelige arbejdsforhold«?

⁽¹⁾ EFT 1990 L 156, s. 14.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 30. juni 2021 —
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E og C mod S og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Sag C-402/21)

(2021/C 391/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E og C

Sagsøgte: S og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan tyrkiske statsborgere, der har rettigheder som omhandlet i artikel 6 eller 7 i afgørelse nr. 1/80, også påberåbe sig artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 ⁽¹⁾?
- 2) Følger det af artikel 14 i afgørelse nr. 1/80, at tyrkiske statsborgere ikke længere kan påberåbe sig artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, når de på grund af deres personlige adfærd udgør en aktuel, reel og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse?
- 3) Kan den nye begrænsning, hvorefter tyrkiske statsborgeres opholdsret også efter 20 år kan inddrages af hensyn til den offentlige orden, begrundes med en henvisning til den ændrede samfundsopfattelse, der har ført til den nye begrænsning? Er det herved tilstrækkeligt, at den nye begrænsnings formål er at tjene den offentlige orden, eller kræves det også, at begrænsningen er egnet til at nå dette mål og ikke går videre end nødvendigt herfor?

⁽¹⁾ Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19.9.1980 om udvikling af associeringen EØF-Tyrkiet